

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 417/08-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. novembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. D. Č., M., zastúpeného advokátom JUDr. M. K., M., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/Pz 74/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. D. Č. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. marca 2008 doručená sťažnosť Ing. D. Č., M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. IV/Pz 74/07.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že podal generálnej prokuratúre podnet „*Upovedomenie - zaujatie stanoviska a vyjadrenie...*“ k sp. zn. Ku 2 Gp/07/oH z 21. novembra 2007. Generálna prokuratúra nepotvrdila príjem tohto podnetu, v ktorom namietal jej nesprávny postup v jeho predchádzajúcich podnetoch. Tým, že generálna prokuratúra o jeho podnete nekonala a nekoná ani do podania sťažnosti ústavnému súdu, porušuje jeho základné právo svojou nečinnosťou, preto žiadal, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„1. Základné právo Ing. D. Č., podľa čl. 46 ods. (1) a čl. 48 ods. (2) Ústavy Slovenskej republiky nekonaním Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci sp. zn. IV/Pz 74/07 porušené bolo.

2. JUDr. M. K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 7.938,- Sk..., ktoré je GP SR povinná vyplatiť právnemu zástupcovi JUDr. M. K., M., do 3 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takého práva alebo slobody na druhej strane, ako aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (*mutatis mutandis* III. ÚS 138/02 a v ňom citovaná ďalšia judikatúra).

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Z petitu sťažnosti vyplýva, že jej predmetom je namietané porušenie základného práva sťažovateľa v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy nekonaním generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. IV/Pz 74/07 o jeho podnete z 21. novembra 2007.

Podľa § 32 ods. 2 druhej vety zákona o prokuratúre č. 153/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) ak písomne podaný podnet bol podaný osobne, doručenie podnetu potvrdí prokurátor podávateľovi podnetu najneskôr do 10 dní od jeho doručenia.

Podľa § 33 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor je povinný vybaviť podnet do dvoch mesiacov od jeho podania. V odôvodnených prípadoch rozhodne o predĺžení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor.

Ako vyplýva z obsahu sťažnosti, základnou námietkou sťažovateľa je jeho tvrdenie, že generálna prokuratúra nekonala o jeho podnete z 21. novembra 2007, pričom tvrdil a preukázal, že toto podanie generálna prokuratúra prevzala ešte v uvedenom mesiaci.

V konkrétnosti daného prípadu – namietaného porušenia základného práva na inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy), a rovnako aj základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (čl. 48 ods. 2 ústavy) – považuje ústavný súd opakovaný podnet podľa § 34 zákona o prokuratúre za právny prostriedok, ktorý sťažovateľovi zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorého je oprávnený, t. j. sťažovateľ mal možnosť požiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu (podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre) vrátane dodržania zákonných lehôt. Sťažovateľ sa teda mal domáhať opakovaným podnetom vybavenia jeho podania z 21. novembra 2007, a tak dosiahnuť, aby sa generálna prokuratúra zaoberala obsahom uvedeným v podnete, a to aj v prípade, ak bol toho názoru, že generálna prokuratúra vo veci nekonala.

Použitie tohto právneho prostriedku je v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ústavy, a teda i podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ nepožiadala o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre a nevyužil preskúmanie zákonnosti vybavenia jeho podnetu z 21. novembra 2007 nadriadeným prokurátorom vo veci nečinnosti vybavenia jeho podnetu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa ako neprípustnú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. novembra 2008